Meldunek 11/B/03

o zachorowaniach na choroby zakaźne i zatruciach związkami chemicznymi zgłoszonych w okresie od 16.11 do 30.11.2003 r.

Jednostka chorobowa	Meldun	ek 11/B	Dane skur	mulowane
(symbole wg "Międzynarodowej Statystycznej Klasyfikacji Chorób	16.11.03. do	16.11.02. do	1.01.03. do	1.01.02. do
i Problemów Zdrowotnych" ICD-10)	30.11.03.	30.11.02.	30.11.03.	30.11.02.
Choroba wywołana przez ludzki wirus upośl.odp.: ogółem (B20-B24) Dur brzuszny (A01.0)	10	6	109	104 5
Dury rzekome A.B.C. (A01.1-A01.3) Salmonelozy: ogółem (A02)	- 477	426	2 15853	1 19972
Czerwonka bakteryjna /szigeloza/ (A03)	2	1	72	217
Inne bakteryjne zakażenia jelitowe: ogółem (A04) Wirusowe i inne określone zakażenia jelitowe: ogółem (A08)	164 293	167 132	3651 7486	4291 6012
Biegunki u dzieci do lat 2: ogółem (A04; A08; A09) w tym: BNO, prawdopodobnie pochodzenia zakaźnego (A09)	583 324	502 312	15394 8912	16637 10373
Tężec: ogółem (A33-A35) Błonica (A36)	1	1	29	20
Krztusiec (A37)	56	88	1810	1562
Szkarlatyna /płonica/ (A38) Zapalenie opon mózgowych: razem	249 90	146 98	3395 1704	3769 1797
w tym: meningokokowe (A39.0)	2	2	58	70
wywołane przez <i>Haemophilus influenzae</i> (G00.0) inne bakteryjne, określone i nie określone (G00.1-G00.9)	3 16	$\begin{array}{c} 1 \\ 22 \end{array}$	49 531	63 540
wirusowe, określone i nie określone (A87; B00.3; B02.1) inne i nie określone (G03)	52 17	53 20	886 180	946 178
Zapalenie mózgu: razem	42	17	697	460
w tym: meningokokowe i inne bakteryjne: ogółem (A39.8; G04.2) wirusowe, przenoszone przez kleszcze (A84)	3 31	2 4	99 318	94 119
inne wirusowe, określone (A83; A85; B00.4; B02.0; B25.8) wirusowe, nie określone (A86)	- 7	2 6	34 162	23 148
poszczepienne (G04.0)	-	-	-	1
inne i nie określone (G04.8-G04.9) Riketsjozy: ogółem (A75-A79)	1	3	84	75
Ostre nagminne porażenie dziecięce, łącznie z poszczepiennym (A80)	- - 7475	-	-	2
Ospa wietrzna (B01) Odra (B05)	7475 1	4826 1	94348 44	78549 29
Różyczka: ogółem (B06; P35.0)	127	221	10239	40063
Wirusowe zap. watroby: typu A (B15) typu B (B16; B18.0-B18.1)	6 97	9 82	136 1536	318 1736
typu C (B17.1; B18.2) typu B+C (B16; B18.0-B18.1 + B17.1; B18.2)	132 5	84 3	1883 97	1709 68
inne i nieokreśl.(B17.0;B17.28;B18.89;B19)	2	3	122	186
Świnka /nagminne zapalenie przyusznicy/ (B26) Włośnica (B75)	6037	2421	74310 38	34598 26
Świerzb (B86) Grypa: ogółem (J10; J11)	661 9925	853 15671	12493 1192969	14218 204201
Bakteryjne zatrucia pokarmowe: razem w tym: salmonelozy (A02.0)	569 470	797 416	19235 15746	25657 19869
gronkowcowe (A05.0)	1	142	413	1253
jadem kiełbasianym /botulizm/ (A05.1) wywołane przez <i>Clostridium perfringens</i> (A05.2)	1 -	5 -	71	81 5
inne określone (A05.3-A05.8) nie określone (A05.9)	2 95	60 174	105 2900	307 4142
Zatrucia naturalnie toksycznym pokarmem: ogółem (T62) w tym: grzybami (T62.0)	5 1	8	113 74	79 60
Inne zatrucia: ogółem (T36-T60; T63-T65)	487	495	9668	8237
w tym: pestycydami (T60) lekami, prep.farmakologicznymi i subst.biolog. (T36-T50)	3 286	318	109 5213	103 4992
alkoholem (T51)	91	89	1694	1599
Ostre porażenia wiotkie u dzieci (0-14 lat)	1	5	45	66

Meldunek 11/B/03

Zachorowania zgłoszone w okresie 16-30.11.2003 r. wg województw

	ki wirus 0-B24)		A01.13)	(00)		2:	5)			Zapalenie opon mózgowych		Zapalenie mózgu	
Województwo	Choroba wyw.przez ludzki wirus upośl. odp.: ogółem (B20-B24)	Dur brzuszny (A01.0)	Dury rzekome A.B.C. (A01.13)	Salmonelozy: ogółem (A02)	Czerwonka bakteryjna /szigeloza/ (A03)	Biegunki u dzieci do lat ogółem (A04; A08; A09)	Tężec: ogółem (A33-A35)	Krztusiec (A37)	Szkarlatyna (A38)	Ogółem (A39.0; A87; B00.3; B02.1; G00; G03)	w tym: meningokoko- we (A39.0)	Ogółem (A39.8;A83-86; B00.4; B02.0; B25.8; G04.0; G04.2; G04.89)	w tym: wirusowe, prz. przez kleszcze (A84)
POLSKA	10	-	-	477	2	583	1	56	249	90	2	42	31
Dolnośląskie	3	-	-	23	-	56	-	-	12	1	-	1	1
Kujawsko-Pomorskie	-	-	-	35	-	58	-	4	26	4	-	4	-
Lubelskie	-	-	-	22	1	23	-	-	1	2	-	-	-
Lubuskie	-	-	-	10	-	9	-	-	8	3	-	-	-
Łódzkie	-	-	-	31	1	28	-	13	5	9	-	2	1
Małopolskie	4	-	-	29	-	50	-	3	24	9	-	-	-
Mazowieckie	2	-	-	80	-	76	-	9	24	10	-	-	-
Opolskie	-	-	-	10	-	11	-	-	17	2	-	1	-
Podkarpackie	-	-	-	27	-	19	1	-	6	8	-	2	-
Podlaskie	-	-	-	12	-	11	-	2	4	9	-	12	12
Pomorskie	-	-	-	66	-	31	-	-	10	3	-	-	-
Śląskie	1	-	-	48	-	75	-	9	65	7	1	-	-
Świętokrzyskie	-	-	-	9	-	21	-	6	10	2	-	-	-
Warmińsko-Mazurskie	-	-	-	14	-	29	-	-	1	9	-	19	17
Wielkopolskie	-	-	-	41	-	63	-	10	27	10	-	1	-
Zachodniopomorskie	-	-	-	20	-	23	-	-	9	2	1	-	-

Województwo	Ospa wietrzna (B01)	Odra (B05)	Różyczka: ogółem (B06; P35.0)	Wirusowe zapalenie wątroby							nowe:		(T36-T60;
				typu A (B15)	typu B: ogółem (B16; B18.01)	typu C: ogółem (B17.1; B18.2)	Świnka (B26)	Włośnica (B75)	Świerzb (B86)	Grypa: ogółem (J10; J11)	Bakteryjne zatrucia pokarmowe: ogółem (A02.0; A05)	Zatrucia grzybami (T62.0)	Inne zatrucia: ogółem (T3 T63-T65)
POLSKA	7475	1	127	6	102	137	6037	ı	661	9925	569	1	487
Dolnośląskie	470	-	7	-	9	12	611	-	20	802	28	-	19
Kujawsko-Pomorskie	667	-	14	-	15	22	335	-	93	341	40	-	57
Lubelskie	436	1	5	-	5	9	210	-	41	6	22	-	21
Lubuskie	101	-	5	-	4	10	386	-	22	5	22	-	25
Łódzkie	386	-	1	-	4	10	432	-	32	304	33	1	58
Małopolskie	849	-	16	1	11	20	492	-	54	28	31	-	20
Mazowieckie	600	-	6	1	19	17	250	-	52	5358	81	-	10
Opolskie	404	-	6	-	1	-	147	-	10	29	10	-	10
Podkarpackie	475	-	5	-	5	4	351	-	33	4	26	-	36
Podlaskie	172	-	3	-	1	-	536	-	24	29	13	-	20
Pomorskie	322	-	9	-	1	2	651	-	12	143	77	-	27
Śląskie	1247	-	17	-	7	6	565	-	132	1174	76	-	42
Świętokrzyskie	357	-	7	1	5	7	36	-	66	22	21	-	43
Warmińsko-Mazurskie	163	-	4	3	2	1	422	-	39	-	14	-	8
Wielkopolskie	571	-	19	-	8	11	424	-	21	325	43	-	8
Zachodniopomorskie	255	-	3	-	5	6	189	-	10	1355	32	-	83

Meldunek 11/B/03 3

Zakażenia HIV i zachorowania na AIDS Informacja z 30 listopada 2003 r.

W listopadzie 2003 r. do Zakładu Epidemiologii PZH zgłoszono nowo wykryte zakażenie HIV 11 obywateli polskich, wśród których było: 5 osób zakażonych w związku z używaniem narkotyków, 1 osoba zakażona drogą ryzykownych kontaktów heteroseksualnych, 1 dziecko matki zakażonej HIV i 4 osoby bez informacji o drodze zakażenia.

Wśród nowo wykrytych zakażonych było 7 osób płci męskiej i 4 osoby płci żeńskiej. Zakażeni byli w wieku od 4 miesięcy do 50 lat, w tym niemowlę, 4 - w grupie wieku od 20 do 29 lat, 5 - od 30 do 39 lat oraz 50-latek. Mieszkali w następujących województwach: 4 w śląskim, 3 w małopolskim, po 1 w mazowieckim i pomorskim; 2 były bez informacji o województwie zamieszkania.

Zakażenia potwierdzono w Zakładzie Immunologii Hematologicznej i Transfuzjologicznej Instytutu Hematologii i Transfuzjologii w Warszawie, w Wojewódzkiej Przychodni Dermatologicznej w Katowicach, w Wojewódzkim Zespole Chorób Zakaźnych w Gdańsku oraz w Pracowni Serologii HIV Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie.

Odnotowano zachorowanie na AIDS dwóch mężczyzn (narkomana i mężczyzny bez informacji o drodze zakażenia), w wieku 24 i 32 lat, zamieszkałych w województwach: mazowieckim i małopolskim. Zachorowania zgłoszone w listopadzie rozpoznano w roku 2003. Podano choroby wskazujące na AIDS w brzmieniu jak w definicji do celów nadzoru epidemiologicznego, skorygowanej w 1993 r. Nie podano liczby komórek CD4.

Od wdrożenia badań w 1985 r. do 30 listopada 2003 r. stwierdzono zakażenie HIV u 8.443 obywateli polskich, wśród których było co najmniej 4.952 zakażonych w związku z używaniem narkotyków. Ogółem odnotowano 1.337 zachorowań na AIDS; 654 chorych zmarło.

Beata Werbińska Zakład Epidemiologii PZH

* * *

<u>UWAGA:</u> Liczby zachorowań na choroby wywołane przez ludzki wirus upośledzenia odporności [HIV] podawane na str. 1-2 "Meldunków" pochodzą ze sprawozdań Mz-56 nadsyłanych przez Wojewódzkie Stacje San.-Epid. w ramach systemu zbiorczego zgłaszania zachorowań na choroby zakaźne. Natomiast dane o zachorowaniach zawarte w powyższej informacji pochodzą ze skorygowanych w Zakładzie Epidemiologii PZH zgłoszeń poszczególnych zachorowań.

Sytuacja epidemiologiczna w zakresie chorób przenoszonych drogą płciową w Polsce w 2002 roku $^{1/}$

W 2002 r. w Polsce zgłoszono 1.165 zachorowań na wszystkie postacie kiły, o 98 przypadków, tj. o 9,2% więcej w porównaniu z rokiem 2001 i 19,5% w porównaniu z 2000. Współczynnik zapadalności na kiłę w 2002 r. wyniósł 3,02 na 100.000 ludności; w 2001 - 2,76.

Rozpoznano 936 przypadków kiły nabytej wczesnej, o 66, tj. o 7,6% więcej niż w 2001 r. Współczynnik zapadalności w 2002 r. wyniósł 2,42 na 100.000 ludności, podczas gdy w 2001 r. - 2,25.

W 2002 r. rozpoznano 553 przypadki kiły objawowej wczesnej; o 55 więcej (tj. o 11%) niż w roku poprzednim. Wskaźnik zapadalności wyniósł 1,43 na 100.000 ludności, w 2001 r. - 1,29. Zgłoszono także 383 przypadki kiły utajo-

nej wczesnej (w 2001 r. - 372). Wskaźnik zapadalności na kiłę utajoną wczesną wyniósł w 2002 r. 0,99; podczas gdy w 2001 r. - 0,96.

Kiłę późną stwierdzono u 213 osób. Wskaźnik zapadalności wyniósł 0,55; w 2001 r. - 0,48.

Kiłę wrodzoną rozpoznano w 16 przypadkach (14 do 1 r.ż.), w roku poprzednim w 10 przypadkach. U 72 kobiet rozpoznano kiłę w czasie ciąży lub porodu; w 2001 r. - u 57, w 2000 r. - u 39 ciężarnych.

Wskaźnik natychmiastowego (epidemiologicznego) leczenia kiły u tzw. kontaktów wyniósł 0,19 podczas gdy w 2001 r. - 0,25, a w 1999 r. - 0,3.

Tabela 1. Liczba zachorowań i zapadalność (na 100 tys. ludności) na choroby przenoszone drogą płciową w Polsce w latach 2001-2002. ⁷²

Jednostka chorobowa	200	1 r.	2002 r.		
Jednostka chorobowa	zach.	zapad.	zach.	zapad.	
Kiła wrodzona	10	2,72	16	4,52	
Kiła wczesna: ogółem w tym: objawowa utajona	870 498 372	2,25 1,29 0,96	936 553 383	2,42 1,43 0,99	
Kiła późna	187	0,48	213	0,55	
Rzeżączka	707	1,83	603	1,56	
Nieswoiste zapalenie cewki moczowej	1811	4,67	1778	4,60	
Kłykciny kończyste	919	2,38	1119	2,89	
Opryszczka narządów płciowych	368	0,95	453	1,17	

W 2002 r. zgłoszono 603 przypadki rzeżączki, o 104 mniej (tj. o 14,7%) niż w roku poprzednim. Wskaźnik zapadalności wyniósł 1,56 na 100.000 ludności; w 2001 r. - 1,83. Wskaźnik natychmiastowego leczenia kontaktów rzeżączki wyniósł 0,09 podczas gdy w 2001 r. - 0,16, a w 1999 r. - 0,23.

Nierzeżączkowe zakażenia cewki moczowej i narządu rodnego (NGU) rozpoznano u 1.778 osób, o 33 przypadki mniej niż w 2001 r. Wskaźnik zapadalności wyniósł 4,60 na 100.000 ludności, w 2001 r. - 4,67.

W 2002 r. zgłoszono 1.119 przypadków kłykcin kończystych, o 200 więcej (tj. o 21,8%) w porównaniu z rokiem poprzednim. Wskaźnik zapadalności wyniósł 2,89 na 100.000 ludności, w 2001 r. - 2,38.

Opryszczkę narządów płciowych stwierdzono u 453 osób, o 85 przypadków więcej (tj. o 23,1%) niż w 2001 r. Wskaźnik zapadalności wyniósł 1,17 na 100.000 ludności.

Sytuacja epidemiologiczna w poszczególnych województwach była zróżnicowana. Najwyższe współczynniki zapadalności na kiłę odnotowano w województwach: śląskim - 5,27 (współczynnik o 75% wyższy od średniej zapadalności w kraju); mazowieckim - 4,8; warmińsko-mazurskim - 4,49; lubuskim - 3,71. Najniższe współczynniki zapadalności na kiłę, stanowiące 31%-45% średniej zapadalności w kraju, odnotowano w województwach: opolskim - 0,93; łódzkim - 1,18; podkarpackim - 1,36; kujawsko-pomorskim - 1,24.

Najwyższe współczynniki zapadalności na kiłę wczesną ogółem stwierdzono w województwach: śląskim - 4,45 (wskaźnik wyższy od średniej zapadalności w kraju o 83,9%); warmińsko-mazurskim - 4,22; mazowieckim - 3,78. W województwie śląskim był też najwyższy wskaźnik zapadalności na kiłę wczesną objawową (wyższy od średniej w kraju o

Meldunek 11/B/03 4

131%), który wynosił 3,31.

Najkorzystniejsza sytuacja epidemiologiczna pod względem kiły wczesnej ogółem i wczesnej objawowej była w województwach: opolskim - 0,19 na 100.000 ludności; pomorskim - 0,36; podkarpackim - 0,42.

Wskaźniki zapadalności na kiłę późną były najwyższe w województwach: mazowieckim - 0,93 (wyższe o 69% od średniej w kraju); śląskim - 0,74; podkarpackim - 0,70; zaś najniższe w podlaskim - 0,16 (29% średniej w kraju); zachodnio-pomorskim - 0,23; warmińsko-mazurskim - 0,27.

Kiłę wrodzoną rozpoznano w województwach: mazowieckim - 5 przypadków; w śląskim - 4; po 2 w małopolskim i wielkopolskim oraz po jednym w kujawsko-pomorskim, lubelskim i łódzkim.

W porównaniu z rokiem 2001 największy wzrost zachorowań na kiłę objawową wczesną wystąpił w województwie warmińsko-mazurskim (2x) i lubelskim (1,8x); na kiłę utajoną wczesną w podlaskim, podkarpackim i opolskim, a na kiłę późną w lubuskim i zachodnio-pomorskim.

W 2002 r. obniżył się do 0,19 wskaźnik epidemiologicznego leczenia kontaktów kiły. W województwie kujawsko-pomorskim, opolskim i zachodnio-pomorskim nie zgłoszono ani jednego przypadku leczenia profilaktycznego.

Zapadalność na rzeżączkę była najwyższa w województ wach: mazowieckim - 3,94 (od średniej w kraju wyższa o 152%); lubuskim - 2,73; łódzkim i pomorskim 2,1; zaś najniższa w małopolskim i podkarpackim - 0,56 (36% średniej w kraju).

Najwyższe współczynniki zapadalności na NGU odnotowano w województwach: zachodnio-pomorskim 12,74 (wyższe od średniej w kraju o 177%); łódzkim - 9,47; podlaskim - 7,79; najniższe (25% średniej w kraju) w wielkopolskim - 1,16 i małopolskim 1,33.

W przypadku kłykcin kończystych wskaźnik zapadalności na 100.000 ludności wyższy od średniej w kraju był w województwie mazowieckim - 8,31; warmińsko-mazurskim - 4,49; lubuskim - 4,09; zaś najniższy w podlaskim - 0,25 i lubelskim - 0,49.

Zapadalność na opryszczkę narządów płciowych najwyższa była w województwach: śląskim - 3,74 i lubuskim - 2,34; najniższa - nie zgłoszono ani jednego zachorowania - w podlaskim.

W 2002 roku najbardziej niekorzystna sytuacja epidemiologiczna pod względem wszystkich rejestrowanych chorób przenoszonych drogą płciową była w województwie mazowieckim i śląskim. Największe pogorszenie w stosunku do 2001 roku dotyczyło województwa śląskiego i warmińsko-mazurskiego.

Komentarz

W 2002 roku zaobserwowano utrwalanie się szeregu niekorzystnych zjawisk, potwierdzających, że uzyskiwane dane o zachorowaniach na choroby przenoszone drogą płciową są fragmentaryczne. Stwierdza się:

- 1. wzrost liczby dzieci z kiłą wrodzoną,
- 2. wzrost liczby kobiet, u których rozpoznano kiłę w czasie ciąży lub porodu,
- 3. wzrost zachorowań na kiłę objawową,
- drastycznie małą w porównaniu z latami 90. liczbę wykonanych badań serologicznych w kierunku kiły,
- 5. dalsze obniżanie wskaźnika natychmiastowego leczenia tzw. kontaktów w przypadku kiły i rzeżączki.

W pionie skórno-wenerologicznym w 2002 roku zbadano 1.157.979 próbek krwi co stanowi **43%** badań z 1999 roku i 19% z 1998 roku. Mimo ograniczenia badań serologicznych nastąpił wzrost zachorowań na kiłę utajoną wczesną i późną, którą diagnozuje się na podstawie badań krwi. Niedostateczne rozpoznawanie kiły utajonej związane jest także z ograniczeniem wykonywania badań przesiewowych w kierunku kiły do krwiodawców i ciężarnych (w tym przypadku obowiązek badania kobiet dwukrotnie w czasie ciąży nie jest w pełni realizowany). Kiłę w czasie ciąży stwierdza się obecnie u takiej samej liczby ciężarnych co w latach gdy w Polsce było 4-razy więcej porodów. W 2002 roku urodziło się 14 dzieci z kiłą wrodzoną.

Z każdym rokiem częściej kiłę diagnozuje się u osób mających kliniczne objawy choroby i zgłaszających się z ich powodu do lekarza.

Dalszy spadek zgłoszonych - a nie faktycznych - zachorowań na rzeżączkę i NGU związany jest z zaniedbywaniem przez wielu lekarzy różnych specjalności, szczególnie z prywatnych praktyk lekarskich, ustawowego obowiązku dokonywania zgłoszeń zachorowań do właściwych terytorialnie specjalistycznych placówek wskazanych przez wojewódzkich inspektorów sanitarnych.

Niekorzystny wpływ na sytuację epidemiologiczną ma brak wystarczających środków na zapewnienie wszystkim pacjentom bezpłatnego leczenia chorób wenerycznych, utrzymanie sprawnie funkcjonującego nadzoru epidemiologicznego - w tym centralnych (wojewódzkich) kartotek, na prowadzenie badań profilaktycznych i działań oświatowo-zdrowotnych. Barierą w aktywnym wzywaniu tzw. kontaktów i w zgłaszaniu zachorowań bywa obawa lekarzy przed naruszeniem Ustawy o ochronie danych osobowych.

Poza zjawiskami wynikającymi ze złej sytuacji ekonomicznej w służbie zdrowia, istotne znaczenie ma także szerząca się prostytucja (agencje towarzyskie, prostytucja przydrożna) oraz dramatyczny wzrost zachorowań na kiłę i HIV/AIDS w krajach byłego Związku Radzieckiego.

Niezbędne są konkretne środki na wykrywanie i leczenie chorób przenoszonych drogą płciową oraz zapobieganie im. W ogólnospołecznym interesie każdy pacjent - ubezpieczony, nieubezpieczony, obcokrajowiec - powinien mieć zagwarantowane bezpłatne leczenie chorób wenerycznych. Ustawa o chorobach zakaźnych i zakażeniach z 6 września 2001 roku odebrała - utrwalone ponad półwieczną tradycją - gwarancje bezpłatnego leczenia i poradnictwa wenerologicznego. Coraz mniej poradni chce zajmować się pacjentami wenerycznymi, ponosić koszty badań diagnostycznych i leczenia. Poniesionych nakładów na leczenie chorych nieubezpieczonych i obcokrajowców nikt nie refunduje. W przypadku osób ubezpieczonych koszty te nie są uwzględnione w kontraktach z kasami chorych. Sprawa wymaga pilnego uregulowania jasnymi przepisami prawa.

Jeżeli polityka Państwa w tej kwestii nie zmieni się koszty finansowe, zdrowotne i społeczne grożącej w niedługim czasie epidemii chorób wenerycznych w Polsce wielokrotnie przewyższą obecne "oszczędności".

Prof. Sławomir Majewski, dr Iwona Rudnicka Instytut Wenerologii AM w Warszawie

^{1/} Na podstawie "Rocznych sprawozdań o leczonych w poradni skórno-wenerologicznej" (form. MZ-14) nadesłanych z 16 województw.

² Tabela wg województw zostanie opublikowana m.in. w biuletynie "Choroby zakaźne i zatrucia w Polsce w 2002 ro-ku", PZH, GIS.